

VISU TAUTU ILGAS

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Jes 59, Jes 59:15–21; Jes 60:1, 2; Jes 61; Jes 61:2.

ATMIŅAS PANTS:

“Tautas staigās tavā gaismā un ķēniņi tai spožumā, kas uzlēcis pār tevi.” (Jes 60:3)

“**M**ums ir jāmācās Kristus skolā. Nekas cits kā tikai Viņa taisnība var dot mums tiesības uz vienu no žēlastības derības svētībām. Mēs jau sen esam ilgojušies un mēģinājuši iegūt šīs svētības, bet neesam tās saņēmuši, jo esam lolojuši domu, ka mēs varam kaut ko darīt, lai padarītu sevi cienīgus tās saņemt. Mēs neesam raudzījušies prom no sevis, ticot, ka Jēzus ir dzīvs Glābējs. Mums nav jādomā, ka mūsu pašu žēlastība un nopelns mūs glābs. Kristus žēlastība ir mūsu vienīgā cerība uz izglābšanu. Ar Sava pravieša starpniecību Kungs apsola: ‘Bezdievis lai atstāj savu ceļu un ļaunprātis savas domas un lai atgriežas pie Tā Kunga, ka Tas par viņu apžēlojas, un pie mūsu Dieva, jo Viņš ir bagāts žēlastībā.’ (Jes 55:7) Mums ir jāuzticas apsolījumam un nav jānosauc sajūta par ticību. Kad mēs pilnībā uzticēsimies Dievam, kad mēs paļausimies uz Jēzus kā grēkus piedodoša Glābēja nopelnu, mēs saņemsim visu palīdzību, kādu vien varam vēlēties.” (Elena Vaita “Faith and Works”, 36. lpp.)

Šajā nedēļā mēs ieraudzīsim kaut ko vairāk no šīs lielās patiesības, kā tā atklāta pravieša Jesajas rakstos.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 20. martā.

Grēka sekas (Jes 59. nodaļa)

Jes 58:3 cilvēki jautāja Dievam: “Kādēļ mēs gavējam, viņi saka, un Tu to neredzi? Kādēļ mēs mērdējam savu miesu, un Tu to neievēro?”

Turpretī Jes 59:1 ietver citu jautājumu: “Kāpēc mēs saucam, lai Kunga roka mūs glābtu, bet Viņš to nedara? Kāpēc mēs saucam uz Viņu, bet Viņš nedzird?” Jesaja atbild, ka Dievs spēj glābt un dzirdēt (Jes 59:1). Tas, ka Viņš nedara neko no tā, ir pavisam cits jautājums.

Izlasi Jes 59:2. Kāda vēsts ir dota šeit, kas atbild uz jautājumu Jes 59:1? _____

Dievs izvēlas “ignorēt” Savus ļaudis ne tāpēc, ka tās ir Viņa ilgas, bet tāpēc ka “jūsu pārkāpumi jūs attālina no jūsu Dieva, un jūsu grēki apslēpj Viņa vaigu no jums, ka Viņš neklausās uz jums” (Jes 59:2). Šeit ir viens no visskaidrākajiem apgalvojumiem Bībelē par grēka sekām uz cilvēka un Dieva attiecībām. Jesaja velta 59. nodaļu šim jautājumam, kas redzams visā cilvēces vēsturē: grēks var iznīcināt mūsu attiecības ar Kungu un tādējādi aizvest mūs pie mūžīgas sagraves – ne tāpēc, ka grēks aizvestu Dievu prom no mums, bet tāpēc, ka tas aizved mūs prom no Dieva.

Izlasi 1Moz 3:8. Kā šis piemērs izgaismo principu, kas izteikts augstāk minētajā rindkopā? _____

Grēks pirmkārt ir Dieva atmešana, novēršanās no Viņa. Grēcīga rīcība barojas pati no sevis tādā ziņā, ka tā ir ne tikai rīcība, kas novērš no Dieva, bet šīs rīcības rezultāts panāk to, ka grēcinieks arvien vairāk novēršas no Kunga. Grēks atšķir mūs no Dieva ne tāpēc, ka Dievs negribētu aizsniegt grēcinieku (visa Bībele ir gandrīz nekas cits kā ziņojums par to, kā Dievs cenšas glābt grēcinieku), bet tāpēc, ka grēks panāk to, ka mēs noraidām Viņa dievišķās uzvaras. Tieši tāpēc ir tik svarīgi, ka mēs savā dzīvē neesam iecietīgi pret grēku.

Kā jūs esat piedzīvojuši realitāti, ka grēks rada atšķirtību no Dieva? Kāds, pēc tavām domām, ir vienīgais šīs problēmas risinājums? _____

Kam ir piedots? (Jes 59:15–21)

Jesajas 59. nodaļa atklāj pārsteidzošu grēka problēmas ainu. Par laimi, Bībele atklāj arī glābšanas cerību.

Iesākumā pirmais jautājums ir, cik daudzi no mums ir grēkojuši. Bībele ir nepārprotama: visi. Tāpēc glābšana nevar būt balstīta uz grēka trūkumu. Tai ir jābūt balstītai uz piedošanu (Jer 31:34). Pāvils piekrīt – visi ir grēkojuši (Rm 3:9–20, 23), tātad uz šī pamata nevar tikt pieņemts lēmums (Rm 3:22). Tie, kas ir attaisnoti, var būt attaisnoti tikai tāpēc, ka viņi ticībā saņem Dieva taisnības dāvanu, pateicoties Kristus upurim.

Izlasi Rm 3:21–24. Ko šie panti mums stāsta par to, kā mēs tiekam glābti? Kādu cerību tiesā tiem vajadzētu mums dot? _____

Lielākā daļa cilvēku domā, ka jautājums tiesā ir: kurš ir grēkojis? Bet tas nav jautājums, kas būtu jāuzdod, jo ikviens ir grēkojis. Tā vietā pareizais jautājums ir: kam ir piedots? Dievs ir taisns, kad Viņš attaisno “to, kas tic Jēzum” (Rm 3:26). Izšķirošais faktors tiesā ir: kurš ir saņēmis un turpina saņemt piedošanu, pateicoties ticībai Jēzum?

Tā ir patiesība, ka mēs tiekam tiesāti pēc darbiem, bet ne tādā ziņā, ka darbi mūs glābtu. Ja tā, tad ticība ir padarīta veltīga (Rm 4:14). Savukārt mūsu darbi atklāj, vai mēs patiešām esam glābti (Jk 2:18).

Kāpēc darbi nevar mūs glābt – ne tagad, ne tiesas dienā? Sk. Rm 3:20, 23. _____

Ir par vēlu, lai labie darbi vai paklausība likumam varētu kādu glābt. Likuma nolūks grēcīgajā pasaulē nav glābt, bet norādīt uz grēku. Tā vietā “ticība, kas darbojas mīlestībā” (Gal 5:6) – mīlestībā, kas ir izlieta sirdī, pateicoties Dieva Garam (Rm 5:5), – parāda, ka cilvēkam ir dzīva ticība Jēzum (sk. arī Jk 2:26).

Darbi ir ārēja izpausme, glābjošas ticības cilvēciska atklāšanās. Tāpēc patiesa kristīga pieredze ir tāda, kurā ticība tiek pausta, ik dienas nododoties Kungam, un tas atklājas paklausībā likumam. Tiesā Dievs izmanto darbus kā pierādījumu citām Viņa radītajām būtnēm, kas nespēj lasīt ticības domas, kā Viņš to spēj. Bet tiesā nonāk tikai tie atgriezto cilvēku darbi, kas ir sekojuši pēc atgriešanās, kad dzīvi ir vadījis Kristus un Svētais Gars. Iepriekšējo grēka dzīvi Jēra asinis jau ir nomazgājušas (sk. Rm 6. nod.).

Universāls aicinājums (Jes 60:1, 2)

Par ko runā Jes 60:1, 2? Kādu principu mēs šeit redzam, kas parādās visā Bībelē? Kādu cerību tas mums piedāvā? _____

Jes 60:1, 2 mums ir atklāts, kā Dievs atbrīvo Savus ļaudis pēc trimdas ar Dieva tēla palīdzību, kas rada gaismu no tumsas un norāda uz pilnīgu pestīšanas piepildījumu, pateicoties Kristum.

Pie kādas gaismas nāk tautas un ķēniņi Jes 60:3? _____

Ebreju valodā šī persona ir sieviešu dzimtes vienskaitlī (sk. arī Jes 60:1, 2). Tai jābūt “Ciānai”, personificētai ar sievieti, kas minēta iepriekšējās nodaļas beigās (Jes 59:20). Tāpēc zemes ļaudis, kas ir aplāti ar tumsu, nāks uz Ciānu. Viņus pievilks Dieva godības gaisma, kas ir uzlēkusi pār to (Jes 60:2). “Ciāna tiek aicināta nākt gaismā un tad vērot un reaģēt uz tautām, kas pulcējas pie tās pašas gaismas.” (J. Alec Motyer “The Prophecy of Isaiah: An Introduction and Commentary”, p. 494) Ievēro, ka, lai gan Ciāna ir Jeruzāleme, uzsvars ir vairāk uz cilvēkiem nekā uz pilsētas fizisko atrašanās vietu.

Pārējā Jes 60. nodaļa attīsta tēmu, kas ievadīta 1.–3. pantā: pasaules tautas tiek vilktas uz Jeruzālemi, kas ir svētīta, jo tajā ir Dieva godības pilnā klātbūtne.

Kā šo pravietojumu var salīdzināt ar Dieva derības apsolījumu Ābrahāmam? 1Moz 12:2, 3. Vai šeit nav pateikts tas pats? _____

Dievam bija universāls nolūks, kad Viņš izvēlējās Ābrahāmu un viņa pēcnācējus: pateicoties Ābrahāmam, tiks svētītas visas zemes ģimenes (1Moz 12:3, 1Moz 18:18, 1Moz 22:18). Tātad Dieva derība ar Ābrahāmu bija paredzēta kā derība ar visu cilvēci ar Ābrahāma starpniecību. Viņš un viņa pēcnācēji būtu šai pasaulei paredzētās Dieva atklāsmes kanāli.

Jesaja centās aizvest savu tautu atpakaļ pie viņu senā, universālā likteņa. Kā patiesā Dieva pārstāvji viņi bija atbildīgi ne tikai par sevi, bet arī par pasauli. Viņiem vajadzēja laipni uzņemt svešiniekus, kas meklēja Dievu (sk. arī Jes 56:3–8), jo Viņa templim bija jāklūst par “lūgšanu namu visām tautām” (Jes 56:7).

Kā jūs šajā kontekstā saprotat septītās dienas adventistu draudzes lomu vai – pat vēl specifiskāk – savu personīgo lomu šajā draudzē? _____

“Kunga žēlastības gads” (Jes 61:2)

Kurš runā Jes 61:1? _____

Dieva Gars dus uz šo svaidīto personu, kas nozīmē, ka viņš ir Svaidītais jeb kāds, kas ir svaidīts. Viņa uzdevums ir “sludināt nelaimīgajiem prieka vēsti, .. dziedināt sagrauztas sirdis, pasludināt apcietinātiem atsvabināšanu un saistītiem pilnīgu brīvību” (Jes 61:1). Pēc kā tas izklausās? Salīdzini ar Jes 42:1–7, kur Dieva Kalps ir aprakstīts līdzīgos vārdos.

Jes 61:2 runā par “Kunga žēlastības gadu”. Mesija, kas ir svaidīts kā Dāvida cilts Ķēniņš un Atbrīvotājs, pasludina īpašu dievišķās labvēlības gadu laikā, kad Viņš pasludina brīvību. Salīdzini ar 3Moz 25:10, kur Dievs pavēl israēliešiem pasludināt brīvību svētajā piecdesmitajā gadā: “Tas lai jums ir gaviļu gads, un jūs ikviens atgūsit atpakaļ savu īpašumu, un ikviens atgriezīsies atpakaļ savā cilti.” Tas nozīmē, ka cilvēki, kas bija spiesti pārdot savu senču zemi vai kļūt par kalpiem, lai izdzīvotu grūtā laikā (3Moz 25:25–55), atguva savu zemi un brīvību. Tā kā gaviļu gads sākās ar tauru skaņām Salīdzināšanas dienā (3Moz 25:9), mēs šo pantu esam pieminējuši iepriekš saistībā ar Jes 58. nodaļu.

Tā kā “Kunga žēlastības gads” Jes 61:2 ir sava veida gaviļu gads, tā nav vienkārši 3Moz 25. nodaļas vēsts ievērošana. Šo gadu izsludina Mesija, Ķēniņš, kad Viņš atklāj Sevi kalpošanā, atbrīvojot un atjaunojot. Tas atgādina dažus senos Mezopotāmijas ķēniņus, kas veicināja labestību, pasludinot atbrīvošanu no parādiem savas valdīšanas agrīnajos gados. Mesijas kalpošana iet tālāk par 3Moz 25. nodaļas likuma mērķi. Viņš ne tikai “pasludina brīvību gūstekņiem”, bet arī dziedina salauztas sirdis, mierina tos, kas raud, un atjauno (Jes 61:1–11). Turklāt kopā ar “Kunga žēlastības gadu” viņš pasludina “mūsu Dieva atmaksas dienu” (Jes 61:2).

Kad tika piepildīts Jesajas pravietojums? Lk 4:16–21. Kā Jēzus kalpošana to paveica? Mēs, protams, neesam Jēzus, bet mums ir jāpārstāv Viņš pasaulei. Uzdod sev šo svarīgo jautājumu: kas ir tas, ko Mesija dara, kā tas ir izteikts Jes 61:1–3, ko vajadzētu darīt arī mums ar savām ierobežotajām spējām? Kādos praktiskos veidos mēs to varam paveikt? _____

“Mūsu Dieva atmaksas diena”

(Jes 61:2)

Kāpēc Mesija, kā tas attēlots Jes 61. nodaļā, visu labo ziņu vidū pasludina Dieva atmaksu? Kad šis pravietojums piepildīsies? _____

Būdams Nācaretē, Jēzus lasīja Jes 61. nodaļu līdz tai vietai, kur bija rakstīts “pasludināt Kunga žēlastības gadu” (Jes 61:2; Lk 4:19). Tad Viņš apstājās un teica: “Šodien šis jūsu ausīm dzirdētais raksts ir piepildīts.” (Lk 4:21) Tātad Viņš apzināti nolēma nelasīt nākamos vārdus tajā pašā pantā (“Mūsu Dieva atmaksas diena” (Jes 61:2)). Kamēr Viņa kalpošana ar labo vēsti, brīvību un iepriecinājumu nebija sākusi atbrīvot gūstekņus no sātana tirānijas, atmaksas diena vēl nebija pienākusi. Mt 24. nodaļā (salīdzini ar Mk 13. nod. un Lk 21. nod.) Viņš mācekļiem teica, ka dievišķā tiesa norisināsies nākotnē.

Patiešām, Jes 61. nodaļā Dieva atmaksas diena ir “lielā un briesmīgā diena” (Joēla 2:31, Mal 4:5), kas piepildīsies, kad Kristus atgriezīsies, lai atbrīvotu šo planētu no netaisnības, sakaujot Savus ienaidniekus un atbrīvojot apspiesto Viņa ļaužu atlikumu (Atkl 19, salīdzini ar Dan 2:44, 45). Tātad, lai gan Kristus pasludināja “Kunga žēlastības gada” sākumu, tā kulminācija ir Viņa otrās nākšanas laikā.

Kā tu spēj savienot domu par mīlošu Dievu ar Dievu, kas arī apsola atmaksu? Vai šīs idejas ir nesavienojamas? Vai arī tu saproti atmaksu kā šīs mīlestības atklāšanos? Ja jā, tad kā? Paskaidro savu atbildi. _____

Lai gan Jēzus mums ir teicis, lai mēs pagriežam otru vaigu (Mt 5:39), kādā citā vietā Viņš ļoti skaidri teicis, ka taisnība un tiesa būs (Mt 8:12). Kamēr Pāvils mums saka, lai neatdarām “ļauņu ar ļauņu” (1tes 5:15), viņš arī pauž, ka tad, kad Kungs atklāsies no debesīm liesmojošā ugunī, Viņš “turēs tiesu pār tiem, kas Dievu neatzīst” (2tes 1:8).

Atšķirība, protams, ir tā, ka Kungs Savā bezgalīgajā gudrībā un žēlastībā vienīgais var atņemt gan taisnību, gan atmaksu pilnīgi godīgā veidā. Cilvēciska taisnība, cilvēciska atmaksa nāk ar visām kļūdām, rakstura vājumiem un cilvēciskām pretrunām. Dieva taisnība, protams, nesaturēs nevienu no šiem ierobežojumiem.

Vai tu vairāk gribētu piedzīvot atmaksu ļaundarim, kurš 1) ievaino kādu, ko tu nemīli, vai 2) ievaino kādu, ko tu mīli? Kā tas palīdz mums labāk saprast saikni starp Dieva mīlestību pret mums un atmaksas brīdinājumiem? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Lasiet arī Elenas Vaitas grāmatā “Sentēvi un pravieši” (376.–378. lpp.) un “Laikmetu ilgas” (236.–243. lpp.).

“Jēzus stāvēja ļaužu priekšā kā dzīvs to pravietojumu izskaidrojums, kas attiecās uz Viņu pašu. Atgādinādams vārdus, ko bija lasījis, Viņš runāja par Mesiju kā apspiesto atvieglinātāju, gūstekņu atbrīvotāju, bēdu nospiesto ļaužu dziedinātāju, kas akliem atdos redzi un atklās pasaulei patiesības gaismu. Viņa ietekmīgā runa un Viņa vārdu brīnišķais iespaids aizrāva klausītājus ar tādu spēku, kādu tie vēl nekad nebija izjutuši. Dievišķās ietekmes plūdu vilnis nolauza katru aizsprostu; gluži kā Mozus tie skatīja Neredzamo. Kad viņu sirdis aizkustināja Svētais Gars, tie atbildēja ar dedzīga “Āmen!” saucieniem un Kunga slavēšanu.” (Elena Vaita “Laikmetu ilgas”, 237. lpp.)

“Dieva atmaksas diena nāk – Viņa dusmu pilnā diena. Kas pastāvēs Viņa nākšanas dienā? Cilvēki ir nocietinājuši savas sirdis pret Dieva Garu, bet Viņa dusmu bultas caurdurs tur, kur pārliecināšanas bultas nevarēja. Dievs necelsies, lai glābtu grēcinieku. Vai viltus gans pasargās pārkāpēju tajā dienā? Vai var attaisnot to, kas kopā ar pūli devās pa nepaklausības taku? Vai popularitāte vai skaitļi padarīs kādu bez vainas? Šie ir jautājumi, kurus bezrūpīgajiem un vienaldzīgajiem vajadzētu pārdomāt un sev atbildēt.” (Elena Vaita “Faith and Works”, 33. lpp.)

JAUTĀJUMS PĀRRUNĀM:

Kāds septītās dienas adventistu mācītājs pārdomājot apliecināja, ka viņa galvenā problēma kalpošanā ir draudzes locekļi, kas nevēlas, lai citi viņiem pievienotos. Kā “kristieši” var aiznest Kristus valstības mīlestību, cerību un labo vēsti visai pasaulei, lai tai tiek dota iespēja izglābties, pirms pienāk gals (Mt 24:14), ja viņi pat negrib pieņemt cilvēkus, kas atstāj savu ceļu un atnāk uz viņu draudzi?

KOPSAVILKUMS:

Dievs šķīsta netaisnu sabiedrību, izskaužot dumpiniekus un atjaunojot atlikumu, kas atstāj grēkus, kuri tos šķir no Viņa. Pateicoties Dieva klātbūtnes svētībām, cilvēki no citām tautām tiek vilkti pie Dieva un pie Viņa ļaudīm, lai arī viņi varētu baudīt Dieva labvēlības laiku, ko pasludina un nodrošina Mesija.